

Balada z parku

Václav Neckář

Svou tvář měl stářím vrásčitou
Hřebíkem hůlku pobitou
Chodil sám
Stále sám...

Já vídal jej, jak přihrben
Napichoval celý den
Projeté lístky z tramvaje
Kam vítr je svál

Chodil městským parkem
A každý kout tu znal
Pod stromy se s deštěm ukrýval
Všechno nepotřebné, co odložil náš svět
Našel svojí hůlkou naposled

A kdo by se ptal po ceně
Té chvíle snění zlacené
A poezie ztracené
Kam vítr ji svál

Bydlel v suterénu
S oknem nad zemí
Po ránu
Se zdravil se všemi

Svět vycpaných ptáků
A starých pohlednic
Svět prodřených fraků
Není víc

Milion zápalek si skryl
Aby z nich jednou postavil
Lodě v lahvích, které nevypil
A plout v nich chtěl v dál

Kdo to za nás určí
Je to málo nebo dost
Žít stále něčí minulost

Kdo to za nás poví
Zda to stačí
Nebo ne
Čím životy jsou si podobné

Pak jednoho dne nepřišel
A už jsem o něm neslyšel
Nikdy víc
Nikdy víc

A kdo by se ptal po ceně
Té chvíle snění zlacené
A poezie ztracené
Kam vítr ji svál
Kam vítr ji svál...